

Siiyous- talkoot

Keskiviikkona
14.5.03 klo 17-19

*Muovisäkkejä saa
Hämeenkyläntien ja
Paikkalinnuntien
risteyksestä, Peuka-
loisenpolun ja Viser-
reystien risteyksestä,
Kirkkalantien Nosto-
väentien kulmauk-
sesta, 'Paulakosken'
tontilta sekä Lintu-
vaaran koululta.*

Puheenjohtajan palsta

Hyvät lintuvaaralaiset!

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen uuden johtokunnan puolesta toivotan kaikille uusille ja vanhoille lintuvaaralaisille mukavaa loppukevättä sekä kesän alkua.

Pitkän talven jälkeen tätä kaivattua ajanjaksoa on odotettu ja on todella mukavaa, kun auringon lämpöä ja päivän valoa riittää jo iltaan asti. Samalla viherpeukalot pääsevät tonkimaan pihoihlaan, grillit kaivetaan esiin, linnut laulavat jo aamuyöstä ja ihmiset tapailevat toisiaan entistä enemmän. Edessä on mukava kesän ja lomien odotus.

Uuden johtokunnan järjestäytymiskokous pidettiin 9.4. ja samalla perustettiin työryhmät tärkeimmille osa-alueille eli kaavoitus/liikenne, ympäristö ja nuorisot.

Tarkemman toimintasuunnitelman voitte lukea Lintunen 1/03 lehdestä.

Uudessa johtokunnassa on sekä nuoria että vanhempaa väkeä, myös kauan asuneita ja äskettäin paikkakunnalle muuttaneita, joten tietämystä ja innos-

tusta varmaankin löytyy eri kohteisiin.

Johtokunnan tehtävänä on tasa-puolisesti kehittää ja valvoa koko alueen asuinolosuhteita, viihtyvyyttä, turvallisuutta ja viestittää ongelmista eteenpäin viranomaisille ja olla yhteydessä myös kaikkiin sidosryhmiin.

Alueellamme tapahtuu koko ajan nopeita muutoksia ja uusia järjestelyitä. Uusia perheitä muuttaa seudulle ja suuria katu-, koulu- ym. projekteja on meneillään, joten erilaisia haasteita on runsaasti edessä. Tämän vuoksi on ensiarvoisen tärkeää saada teiltä palautetta sekä tuoreita ideoita. Yritämme vilpittömästi viedä lintuvaaralaisten asioita päättäjien tietoisuuteen, mutta siihen tarvitsemme teidän apuanne. Toivonkin, että ottaisitte yhteyttä ehdotuksissanne keneen johtokunnan jäseneseen tahansa (sähköposti, puhelinsoitto, kirje). Tuntien kauden rahatilanteen, tiedämme että uudet hankkeet etenevät erittäin hitaasti ja pitkäjänteisyyttä tarvitaan, mutta uskon myös, että ennakoimalla ja asiallisilla perusteilla me voimme vaikuttaa elinympäristöömme. Samalla toivon, että mahdollisimman useat lintuvaaralaiset liittyisivät Omakotiyhdistykseen – mitä enemmän meillä on jäseniä, sitä enemmän meillä on myös painoarvoa päättäjien silmissä.

Tässä yhteydessä haluan kiittää vanhaa johtokuntaa aktiivisesta toiminnasta menneen vuoden aikana. Tuloksena oli mm. puolustusvoitto Puolustusvoimia vastaan.

Usean vuoden kokemuksella voin todeta, että lintuvaaralaiset ovat reilua, mutkatonta väkeä, jotka myös osaavat

antaa arvon ja huomion toisillekin sekä ovat kantaneet vastuunsa alueen yhteisistä asioista. Mielestäni nämä arvot ovat tälläkin hetkellä helposti toteutettavia ja käyttökelpoisia. Elä ja anna muidenkin elää!

Valitettavasti olen saanut negatiivistaakin palautetta. Roskaaminen ja pieni-muotoinen ilkivalta on lisääntynyt. Varsinkin metsistä voi löytyä akkuja, auton renkaita yms. En tiedä, onko kyseessä välinpitämättömyys vai ajattelelmattomuus, mutta koska kyseessä ovat "yhteiset metsämme", niin toivon, että jokainen hoitaisi omalta osaltaan jätteensä sovitulla pelisäännöllä.

Tästä tulikin mieleeni, että 14.5. järjestävissä siivoustalkoissa tavataan. Laitetaan Lintuvaara "paraatikuntoon"

kesän aluksi ja sitten kahvitellaan ja grillataan makkarat yhdessä.

Kesäterveisin

Juha "Aslak" Pentikäinen

PS. Olen vastavalittu uusi PJ vuodeksi ja olen asunut Jääskeläntie 22A:ssa melkein 6 v. perheeni kanssa, johon kuuluvat avovaimoni Tuula ja 2 tyttöä.

Pidetään yhteyttä, tavataan, moikkaillaan

Aslak Pentikäinen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunta

Raimo Henttonen	Paikkalinnuntie 19 B	pk. 548 3070, 041-441 5388
Matti Kaseva	Keltasirkuntie 22	pk. 0500-317550, e-mail: optikkokaseva@suomi24.fi
Margit Lundström	Nostoväentie 1 A 2	pk. 5487 687, 050-442 0696, e-mail: margit.lundstrom@luukku.com
Pekka Oksanen	Jääskeläntie 38	pk. 586 4763, 050-506 5465, e-mail: pekka.oksanen@radiolinja.fi
Päivi Pakkanen, siht.	Viserrystie 12	pk. 593 865, e-mail: paivi.k.pakkanen@helsinki.fi
Juha Pentikäinen, pj	Jääskeläntie 22 A	PK. 040-724 8802, e-mail: aslak.pentikainen@jippii.fi
Arja Pihlajisto	Hämeenkylläntie 29 B	pk. 5484 502, e-mail: arja@prestig.pp.fi
Markku Saarikoski	Varusmiehentie 16	pk. 0400-750 029, e-mail: markku.saarikoski@kolumbus.fi
Marja Sarmela	Katri Valantie 9A	pk. 040-7336612
Anu Sipilä	Hernekertuntie 6 C	pk. 5481 848, 050-300 5684, e-mail: anu.sipila@mbnet.fi
Leila Vaalavirta	Pikkulinnunreitti 13 A	pk. 852 2909, e-mail: leila.vaalavirta@hus.fi

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Piken kioskin edessä.

Lintunen, Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti, ilmestyy neljästi vuodessa: maaliskuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.
Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara 238618-9514

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto
Painopaikka: Yleisjäljennös Oy, Pursimiehenkatu 26, 00150 Helsinki

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502
Levikki: 1650 kpl

Liity jäseneksi omakoti- yhdistykseen!

Nyt jäseneksi liittyminen on helppoa!

Lehden mukana on liitteenä pankkisiirtokortti. Voit maksaa jäsenmaksusi joko normaalisti pankkiin tai sitten taas siivouspäivän yhteydessä otetaan Lintuvaaran koululla otetaan vastaan käteismaksuja. Tämä on hyvä keino päästä maksamasta kohtuuttomia pankkimaksuja.

Jäsenmaksu on edelleen vain **7 euroa** per talous. Jäseneksi voi liittyä kuka tahansa Lintuvaarassa asuva asuinmuodosta riippumatta.

Kun maksat jäsenmaksusi, säilytä kuitti, sillä sitä voi käyttää kuten jäsenkorttia esim. tehdessäsi ostoksia Muhevai-sesta. Muhevainen antaa omakotiyhdistyksen jäsenille 10 % alennuksen muista tuotteista paitsi kesäkukista.

Puukeskuksen jäsenkortti

Espoon Puukeskus myöntää jäsenille asiakaskortin, joka oikeuttaa tuntuviin etuihin Puukeskuksen Espoon myymälöissä. Jos haluat jäsenkortin, ilmoita nimesi ja osoitteesi joko puhelimitse tai kirjallisesti Puukeskus, Kilo p. 0204 165180.

Kannattaa olla omakotiyhdistyksen jäsen, mitä enemmän meitä on, sitä paremmin tulemme kuulluksi ajaessamme asukkaiden etuja.

Alueneuvottelukunta-toiminta

Espoossa toimii nyt neljättä valtuustokautta alueneuvottelukunnat. Alueneuvottelukunnat perustettiin asukkaiden vaikutusmahdollisuuksien parantamiseksi asuinalueitaan koskevien asioiden käsittelyssä. Kullakin alueella toimii oma alueneuvottelukuntansa, joiden jäsenmäärä vaihtelee vajaasta kymmenestä yli 20:een. Alueneuvottelukunnat ovat toimintansa aikana osoittautuneet erittäin tarpeelliseksi väyläksi asioiden valmistelussa ja asukkaiden mielipiteiden saattamisessa virkamiesten tietoon.

Ensimmäisiin alueneuvottelukuntiin valtuusto valitsi jäsenet omien puolue-tovereiden joukosta, mutta tämä ei kuitenkaan osoittautunut toimivaksi ratkaisuksi. Seuraaviin alueneuvottelukuntiin saivat kullakin alueella toimivat järjestöt esittää omaa ehdokastaan, joista kaupungin nimeämä yhteistyöelin – jäsenet Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitosta (EKYL), Espoon Omakotiyhdistysten Keskusjärjestöstä (EOK) ja Esbobygdens ungdomsförbundet (EBUF) – suoritti lopullisen valinnan. Käytännössä ainakin ensimmäisiin ANK:hin tuli nimetyksi kaikki ehdokkaat, koska halukkaiden lukumäärä ei ylittänyt paikkalukua.

Yhdistykset valitsevat keskuudestaan ehdokkaan, ja esitys toimitetaan kirjallisesti lopullisen valinnan suorittajille. Kaupungin valtuusto on esittänyt toivomuksenaan, että alueneuvottelukunnat koostuisivat 50/50 kummastakin sukupuolesta.

Alueneuvottelukuntien tehtävänä on

- Edesauttaa ja täydentää alueen asukkaiden ja järjestöjen omatoimista toimintaa alueen viihtyisyyden ja palveluiden kehittämiseksi
- Luoda mahdollisuuksia asukkaiden keskinäiselle yhteistoiminnalle
- Edesauttaa lähidemokratian kehittämistä
- Toimia aktiivisessa vuorovaikutuksessa kaupungin organisaatioon siten, että alueelle tärkeitä hankkeista ja kehittämissuunnitelmista saadaan asukkaiden näkemys asian valmisteluvaiheessa
- Antaa lausuntoja aluetta koskevista yleis-, osayleis- ja asemakaavoista, oleellisista kaavamuutoksista sekä tarvittaessa myös kunnallistekniikasta, joukkoliikenteestä ja palveluista.

Alueneuvottelukuntien jäsenet eivät saa mitään korvausta toiminnastaan. Kaupunki on myöntänyt kuitenkin pienen määrärahan ANK:n juokseviin kuluihin eli postimaksuihin ja muihin vastaavanlaisiin menoihin.

Leppävaaran ANK:n toimialueeseen kuuluu Leppävaaran lisäksi Jupperi, Karakallio, Kilo, Laaksolahti, Lintuvaara, Lähderanta, Perkkää-Vermo, Rastaala ja Viherlaakso. Koska alue on laaja ja asukkaita on paljon – suurehkon kaupungin verran, on Leppävaaran ANK myös jäsenmäärältään suurin. Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen edustajana on nykyisessä ANK:ssa toiminut Margit Lundström. Jos varsinainen jäsen on estynyt menemästä kokoukseen, hän voi pyytää jotain toista johtokunnan jäsentä toimimaan sijaisenaan.

OKY voi viedä asioita alueneuvottelukunnan käsiteltäväksi tai alueneuvottelukunta voi OKY:n edustajan välityksellä pyytää lausuntoa OKYltä jostain ko. aluetta koskevasta asiasta. Yleinen käytäntö on ollutkin, että kun järjestö lausuu jotain esim. aluettaan koskevasta kaavasta, lausunto käsitellään myös ANK:ssa, joka sitten puoltaa järjestön näkemystä.

Alueneuvottelukunnat ovat osoittautuneet erittäin tarpeellisiksi lähidemokratian toteuttajiksi ja niiden painoarvo on kokoajan ollut kasvamaan päin.

Siiivoustalkoot

Keskiviikkona 14.5. klo 17-19

***Muovisäkkejä saa Hämeen-
kyläntien ja Paikkalinnun-
tien risteyksestä, Peukaloi-
senpolun ja Viserreystien
risteyksestä, Kirkkalantien/
Nostoväentien kulmuksesta,
'Paulakosken' tontilta sekä
Lintuvaaran koululta.***

Talkoilla on tarkoitus siivota yleisiä
ja yhteisiä alueita – teiden varret,
bussipysäkit ympäristöineen ja raken-
tamattomat tontit – kerätään kaikki

sellaiset roskat, jotka eivät kuulu
luontoon. Risut, havut ja hiekka jätetään
maastoon.

Puutarhajätettä – ja muita lajiteltuja
hyötyjätteitä kuten metallia, lasia,
pahvia ja keräyspaperia kotitaloudet
voivat viedä **ilmaiseksi** kahtena kevät-
lauantaina, **3. ja 10. toukokuuta**,
Seutulan jäteasemalle ja Ämmäsuon
kaatopaikalle. Sähkö- ja elektroiiikka-
romun, puujätteen ja sekajätteen vas-
taanotto on kuitenkin maksullista.

Täytetyt säkit jätetään teiden varsille,

mistä ne noudetaan peräkärryillä.
Siivouksen jälkeen kokoonnutaan
Lintuvaaran koululle, missä Super-
market Ykköshalli ja kauppiasparis-
kunta Sihvonon tarjoaa jälleen herkulli-
sia pöydän antimia talkoolaisille.

**Koululla voi myös maksaa tämän
vuoden jäsenmaksun**, mikä on edelleen
7 euroa. Tällä tavoin toimien voi hoitaa
maksun ilman kalliutta pankkimaksuja!

Tule mukaan saamaan huvi ja hyöty
samalla kertaa – ja tapaamaan kyläläisiä
niin tiedät missä mennään!

Omakoti- yhdistyksen juhlateltta

Omakotiyhdistys vuokraa telttakatosta
jäsenilleen perhejuhlien ja tapahtumien
onnistumista varmistamaan. Teltta on
kooltaan 3 x 4 m. Siinä on valkoinen
katto ja tyylikkääst vihreä-alkoraidal-
liset seinät, jotka voi jättää poisikin, jos
sää tai tilaisuus ei niiden käyttämistä
vaadi.

Teltta on helppo pystyttää.

Pakkauksessa on myös iso muovi, joka
kannattaa virittää katolle, jos sateen

uhka on olemassa, sillä katto itsessään
ei pidä vettä. Jos telttaa on käytetty
sateella, **täytyy vuokraajan huolehtia
myös sen kuivattamisesta**, sillä teltta
homehtuu, jos sitä säilytetään kosteana.

Telttakatoksen vuokrauksesta huolehtii
tänä kesänä yhdistyksen uusi puheen-
johtaja **Aslak Pentikäinen**
p. 040-724 8802.

Teltan vuokra on edelleen **10 euroa/vrk**

tai 25 euroa/viikonloppu.

Varatessasi telttaa kerro myös kuinka
kauan aiot pitää sitä, maksa vuokra
etukäteen omakotiyhdistyksen tilille,
Nordea 238618-9514, ja noutaessasi
teltan luovuta kuitti Aslakille!

Hauskoja juhlahetkiä!

Lintumetsän koulun kuulumisia kevään korvalla 2003

Kevät keikkuen tulevi, niin Lintumetsän koulussakin, samalla viides toimintavuosi tulee täyteen. Koulun kevät on varsin kiireistä aikaa. On menneen lukuvuoden arviointia ja uuden suunnittelua, tarvike- ja kirjatilauksia.

Puhumattakaan säännöllisesti 5 kertaa vuodessa toistuvista jaksotodistuksista ja kurssipalautteista, jotka työllistävät niin opettajat kuin oppilaatkin arviointisuorituksiin.

9.-luokkalaiset pinnistelevät peruskoulunsa viimeistä osuutta yrittäen parantaa kurssiarvosanojaan mm. osallistumalla useisiin valtakunnallisiin kokeisiin niin kielissä kuin matematiikassakin.

Kaikkina näinä vuosina 6.-luokkalaiset ovat olleet luonteva ja monella tavalla rikastuttava osa koulumme oppilaskuntaa. Tämän lukuvuoden jälkeen meillä on vain luokka-asteet 7–9, sillä uusi Lintulaakson koulu aloittaa toimintansa ensi syksynä. Tuntijaossakin tulee tapahtumaan muutoksia kun uusi opetussuunnitelma otetaan käyttöön vuoden kuluttua. Terveystieto uutena oppiaineena ja lisätunnit joihinkin aineisiin lisäävät toisaalta mahdollisuuksia syventää opetusta, mutta toisaalta

kaventavat oppilaan oikeutta valita mieluisiaan valinnaisaineiden kursseja.

Ympäristöä siistitään vapun jälkeisellä viikolla koko koulun voimin. Oppilaita kulkee tuolloin roskankeräysspussien ja haravien kanssa koulun lähistöllä.

Siivoukseen on kyllä aihetta aivan koulun rajojen sisälläkin, sillä koripallokentän katsomo-osaa on ilkkaitaisesti tuhottu pääsiäisviikonloppuun aikana. Erityisen lämpimät ilmat lienevät houkutelleet paikalle väkeä, joiden asenne on kaikkea muuta kuin ympäristökoulun oppimäärän mukaista.

Porukat ovat varautuneet illanviettoihin työkalujen kanssa. Penkeistä on sahattu paloja irti ja käytetty nuotioaineksina. Samalla osa penkkirivistöä on palanut. Tiiliskiviä on urakalla irrotettu paikoiltaan. Rikotut olutpullot kielivät käytetyistä janojuomista, puhumattakaan muusta roskaamisesta. Ulkopenkit ovat aiempinakin vuosina joutuneet rajujen toimenpiteiden kohteeksi, joidenkin mielestä selkänajat eivät kuulu penkkeihin joten niitä on potkittu irti ja käytetty mm skeittausalustoina.

Vanhempainyhdistyksen isät ja koulumme kiinteistönhoitaja ovat korjailleet rikottuja penkkejä kerta toisensa jälkeen.

On ikävää, että kaunis pihamme uhkaa muuttua kaatopaikan näköiseksi ja verovarjoilla kustannetut rakenteet tuhotaan, puhumattakaan viihtyvyyden vähenemisestä ja lasinsirujen aiheuttamasta vaarasta niin koulun oppilaille ja naapuruston ulkoileville koirille kuin myös leikkimään tuleville lapsille. Alueen asukkaiden iltalenkit koulun pihan läpi olisivat kovin suotavia. Koulun alkuaikojen ilkkaitateot saatiin tällä ”lääkkeellä” kuriin.

Tästä ikävästä asiasta huolimatta koulu jatkuu ja kevään tapahtumiin kuuluva Kevään seuranta on alkanut lintujen tulon tarkkailulla. Koulun vierellä olevan pensaan silmujen kokoa mitataan päivittäin. Kasvun edistymisestä saadaan tilastotietoa kevään edistymisestä. Koulun lähellä oleva vesipuro on kuoriutunut jääpeitteestä ja tarjoaa taas mahdollisuuden seurata ympäristön vesistön tilaa.

Ympäristö- ja liikuntapäivä ajoittuu tuttuun tapaan aivan toukokuun viimeiselle viikolle. Sen teemana on Veden Päivä. Kaikki toiminnot liittyvät tuona päivänä jotenkin veteen. Koulun väki jalkautuu, pyöriilee tai menee busseilla alueen vesistöjen äärelle. Esimerkiksi 7.-luokan oppilaat pääsevät Vasikkasareen päiväksi.

Kulttuurin saralla koulun musiikinopiskelijat ovat tempaisseet ja valmistelleet yhdessä ilmaisutaidon oppilaiden kanssa musiikkiteatteriesityksen, joka esitetään toukokuussa 21.5. kaksi kertaa. Iltanäytös on perheille ja päivänäytös kouluväelle. Tervetuloa katsomaan.

Hyvää ja kaunista kevään jatkoa
Lintusen lukijoille toivottaa koulun
henkilökunnan puolesta

Maija-Liisa Kohtala

Koululaiset ja esikoululaiset – liikenne-giljotiiniinko?

Viimeiset viikot on Espoon kaupungin teknisen keskuksen kanssa käyty keskustelua Lintuvaarantien, Lintuparventien ja Linnuntien risteysten liikennejärjestelyistä. Keskustelukumppaneina ovat olleet allekirjoittanut, tulevien Lintulaakson koulun koululaisten vanhemmat ja isovanhemmat sekä asiasta kiinnostuneet tiedotusvälineet.

Busseja on risteysalueella jonossa parhaimmillaan neljäkin kappaletta, perässä ja joukossa muita ajoneuvoja. Samanaikaisesti kadun toisen puolen ajoittain täyttää vastaantuleva liikenne. Kadun ylittäjä astuu bussijonon välistä yli tien vailla mahdollisuutta nähdä vastakkaisen liikenteen suunnasta tulevaa linja-autoa tai bussijonoa ohittavaa autoa. Kiireen tuottaman ajorajestyksen logiikalla autot täyttävät myös koko risteysalueen.

Risteys bussipysäkkeineen on varsinkin aamuisin autojen hornankattila ja oli sitä jo ennen Linnuntien rakentamisen

alkamista. Kun Lintulaakson koulun toiminta käynnistyy syksyllä, ylittävät Lintuvaarantien länsipuolella asuvat Lintuvaaran alueen lapset tietä risteyksessä ryhminä aamuisin ja iltaapäivisin.

Luotin pääsiäisen alusviikkoon asti tietoon, että Lintuvaarantien ylitys toteutetaan liikennevaloilla. Vuosia risteyksestä koulun alkamisaikaan ajaneena pidän vakavan onnettomuuden todennäköisyyttä erittäin suurena ilman liikennevalo-ohjausta risteyksessä.

Keskusteluissa teknisen keskuksen kanssa olen yrittänyt tuoda näkemystäni voimakkaasti esiin. Kasvattajan ja tieinsinöörien on kovin vaikeaa ymmärtää vaaroja samalla tavalla. Insinöörien suunnitteluperiaatteet ja kasvattajan hiljainen kokemus eivät tunnu keskustelupöydässä olevan yhtä merkitseviä, pelkään asian tulevan ratkaistuksi insinööritieteen eikä lasten ehdoilla.

Harkittavana on kolme parannusvaihtoehtoa, joista tekninen keskus päättää toteutettavan järjestelyn. Parannusta risteykseen luvattiin vähintään mm. korotuksella ja kahden korttelin päähän Leppävaaran suuntaan sijoitettavilla valoilla. Linnuntie tulee valmistumaan

ennen koulun alkua. Tätä kirjoittaessani luin 274. Länsiväylästä suunnitteluinsinööri **Sinikka Ahtiaisen** lausunnon, ettei liikennevaloja tulisikaan.

Oma käsitykseni on, että jollei risteyksessä ole liikennevaloja, hengenvaara on jatkuvasti läsnä. Asiasta päättävälle johtaville virkamiehille ja ehkä tekniselle lautakunnallekin voisi suositella parina maanantaiaamuna katselmusta paikalla klo 7.20–9.00. Artikkelin kuva on otettu viikon hiljaisimpana aamuna perjantaina.

Espoossa on ollut sellainen surullinen perinne, että ensin pitää jonkun lapsen kuolla ja vasta sitten saadaan liikennevalot. Sekä kaupunkilaisena että virkamiehenä tulkitseen Espoon kaupungin strategian erityistä turvallisen koulutien painottamista niin, ettei järjestys saa enää olla tämä. Jos virkamiesten ja myös lasten asiasta huolestuneiden huoltajien näkemykset poikkeavat ennen päätöksen tekoa näin rankasti, lienee välttämätöntä, että tekninen lautakunta ottaa asiasta vastuun, joka ei toivottavasti lankea vastattavaksi onnettomuuksien tapahtuessa.

Jukka Karhula

Lintulaakson koulun kuulumisia pähkinän-kuoressa

Koulun aloittaa syksyllä n. 270 koululaista ja esikoulu-laista. Luokkia tulee kaikkiaan 13: yksi viides luokka, kolme ensimmäistä ja toista luokkaa, muita kaksi. Yksi ensimmäinen luokka on ns. hyvä alkuluokka – kahden luokanopettajan luokka. Osa luokan oppilaista tarvitsee erityistä tukea opinnoissaan.

Ensi vuoden henkilökunnasta ovat jo tiedossa:

Erityisopettaja:
Anna-Maija Markkanen

Esikoulunopettajat:
Sirpa Luoma-Halkola
Soile Saarikivi

Luokanopettajat:
Anna Hakola
Anna-Liisa Saikkonen
Ari Uronen
Eeva Heino
Helena Lyyra
Lea Kudjoi-Koivistoinen
Marja Sandström
Osmo Sorsa
Soili Paavola
Taru Kantonen
Tiina Uponen
(erityisluokanopettaja)

Keittiömestari:
Kai Toivonen

Rehtori:
Jukka Karhula

Kesällä päätetään lopullisesti, kuka opettaja opettaa mitään luokkaa, kunhan viimeisetkin opettajat on valittu. Samoin muu henkilökunta valitaan syksyllä.

Lasten iltapäivähoitoa tulee koululle järjestämään kolme yksityistä toimijaa. Koululaisten ensimmäisen ryhmän järjestävät Hannele Kuosa ja Sari Imponen.

Tulevia tapahtumia:

- Syksyn ensiluokkalaisten vanhemmille vanhempainilta 7.5.03 klo 18.
- Muiden peruskoululaisten ja esioppilaiden vanhempainilta 13.5.03 klo 18.
- Mahdollisuus kouluun tutustumiseen peruskoululaisille, tuleville esikoululaisille, naapureille ja muille kiinnostuneille tiistaina 27.5. klo 18 – 20.30. Nähtävänä ovat tällöin liikunta- ja ruokasali sekä esiopetuksen pesän (solu) tilat.

Hiukan sääntöjä koulun ulkoalueen käyttäjille:

Koulun pihalle ilmestyvät kesän aikana alueen parhaat leikkivälineet. Ne ovat leikki-ikäisten käytössä kouluaian ulkopuolella. Leikki-ikä katkeaa yleensä alakoululuokkien jälkeen. Muille kuin leikki-ikäisille ovat koulun alueesta käytettävissä molemmat kentät. Edellytyksenä alueen käytölle on asiallinen käytös ja välineiden huolellinen ja kunnioittava käsittely. Tupakointi ja alkoholin nauttiminen koulun piha-alueella on ehdottomasti kielletty. Skeittaaminen koulun alueella on sallittu vain poikkeustapauksissa ja siihen tarvitaan aina erillinen lupa, josta voi keskustella allekirjoittaneen kanssa.

Jukka Karhula

Lintulaakson koulun rehtori

Kuva: Masa Pulkkinen

Elettiinpä sitä ennenkin Lintuvaarassa...

Kaatopaikan tienoilla

1940–50-luvuilla marjastaminen ja sienestäminen toivat asukkaille hyvän leivänlisän samoin kuin tonteilla itse kasvatetut perunat ja vihannekset. Lintuvaarassa oli ennen varsin hyvät marja- ja sienimetsät. Olihan maasto vaihtelevaa kallioineen, puroineen ja suolampineen. Keväisin löytyi kukkia, joita vietiin Helsingin toreille myytäväksi. Erikoisesti kielokimput tekivät hyvin kauppansa. Sienivalikoimakin oli suuri: korvasienet keväällä ja kanttarellit kesällä. Löytyipä täältä herkullisia ukonsieniäkin. Niitähän ei tarvinnut edes ryöpätä, vaan pantiin suoraan pannulle ja syötiin. Ja marjat – ne olivat suuria ja maukkaita. Erikoisen herkullisia mustikoita ja vadelmia kasvoi metsälammen ympärillä nykyisen Lintukorpi-nimisen tien päässä. Tästä

lammesta haaveilin aina hyvää uintipaikkaa lintuvaaralaisille, mutta sitä alettiinkin yllättäen täyttää kaatopaikaksi!

Joskus 50-luvulla nykyisen Lintukorpi-tien varrella hakattiin paljon metsää. Siellä oli valtavat röykkiöt hakattuja oksia ja risuja. Siinä olikin lapsille mukavaa työtä juhannuksen alla koota risuja ja havuja kokkoa varten. Juhannusaattona sitten sytytettiin jättimäinen kokko, jota oli oikein palokunta vartioimassa. Useita vanhoja omakotitaloja olikin vaarallisen lähellä. Pian sitten alkoivatkin rakennustyöt kokon polttamispaikalla. Ainakin Kovametalli antoi monelle lintuvaaralaiselle töitä. Se valmisti suuria poranteriä mm. kaivoksille. Jotta poranteristä tulisi kestäviä, ne käsiteltiin syanidiliuoksella. Tuota tappavaa myrkyä sitten jossain vaiheessa joutui vieressä olevalle kaatopaikalle. Kaatopaikka laajenikin kovasti rakentamisen ja uudisasutuksen myötä – kunnes se lopulta suljettiin kokonaan.

Kaatopaikan päälle oli jo suunniteltu koulu, mutta asukkaiden vastustuksen takia se rakennettiin toiseen paikkaan. Nykyisin paikalla on jo kasvillisuutta. Kuitenkin lähellä virtaava puro tuo sieltä edelleenkin vedet asutusalueelle.

Opinahjoista

50-luvulla lintuvaaralaisten vaurastuminen alkoi näkyä myös kulttuuri-elämässä. Kauan kerättiin varoja keskikoulun rakentamista varten 50:n ja 100:n markan panoksina. Puinen koulurakennus valmistui Lintuvaaran tien varteen, nykyistä Veräjapellon koulua vastapäätä. Sen kapasiteetti riitti suurten ikäluokkien aikaan kuitenkin vain muutamaksi vuodeksi. Oli rakennettava uusi suurempi keskikoulu ja lukio. Puisessa entisessä koulurakennuksessa aloitti toimintansa Leppävaaran vastaperustettu Työväenopisto. Ensimmäisenä lukuvuotena 1957

siellä aloitti opintonsa 709 opiskelijaa. Sekin tuli pian ahtaaksi ja pian rakennettiin uusi upea rakennus kirjastotalon viereen vanhan maantien varteen. Monen monet aikuiset lintuvaaralaisetkin ovat saaneet siitä oivallisen opinahjon. Opisto onkin aina ollut hyvin suosittu monipuolisine tarjontoineen.

Veikkausvoitto

Kerran erääseen lintuvaaralaiseen taloon ostettiin piano. Naapuri kävi sitä ihmettelemässä ja kysyi miksi nyt tuollainen kallis kapistus? Tähän pianon omistaja vastasi: "Tulipahan tuossa eilen veikkausvoitto. Pitäähän sitä näin ensikertalaisena vähän juhlia!" "No, paljonko sitä rahaa sitten tuli?", kysyi naapuri. "Tulihan sitä kokonaista 17 markkaa!" Veikkausvoittaja-emäntä ilmoittautui heti Leppävaaran työväenopiston pianotunneille, vaikka sitä ikää taisi olla lähes 70 vuotta!

Hyvää tulevaa kesää kaikille
lintuvaaralaisille!

Senja Mäkinen

Leikkejä 1950-luvulla

Ennen tietokonepelien ja mekaanisten lelujen tuloa kauppoihin oli lasten keksittävä itse leikkinsä. Silloin olivat muodissa erilaiset joukkuepelit ja -leikit. Meillä ainakin pelattiin polttopalloa, vinkkiä, luutista, murhista ja keinupeffistä. Tyttöihin tarttui barbihyppy ja lannevannevilittys. Vanteen pyöritykseen kyllästyi pian ja sitä oli hankala kuljettaa mukana. Mutta yksi oli ylitse muiden. Jo heti lumien sulettua otettiin hyppynarut esiin. Koska asuin lähellä Lintuvaaran koulua, hyppyharjoitukset aloitettiin heti kotiportilta ja oman arvonsa tunteva hyppäsi koululle asti. Kerran opettajani Louevuo oli aamulla päästämässä oppilaita sisään. Siihen

aikaan ennen sisäänmenoa oli aina järjestäydyttävä parijonoon. Me emme kuitenkaan malttaneet lopettaa hyppäämistä. Louevuo päästi kaikki muut sisälle, mutta meidät "himohyppääjät" hän määräsi ilmeisesti rangaistukseksi hyppäämään narulla rappuset ylös. Mutta meidän teimme sen mielellämme! Stipluja (= narulle astumisia) ei saanut tulla. Välitunneilla käytettiin 10-metristä köyttä, sillä hyppyinto oli tarttunut myös luokkamme poikiin. Toihan tämä heille vaihtelua iänikuisen jalkapalloon ja samalla sai tutustua paremmin oman luokan tyttöihin. Laiskemmat veivasivat, kun kymmenkunta keskenkasvuista hyppäsi ulkoa opittujen hyppylorujen tahdissa ympyrää, laineita tai kahdella narulla vispilää. Sää ei milloinkaan haitannut hyppäämistä. Vaikka välillä kura lensi ja lumi tuis-kusi, hyppyvillitys jatkui kevätkuuhlaan asti. Luokkamme innokkain hyppynarun käyttäjä oli varmasti Merja. Hän oli katkaissut jalkansa, jonka oli määrä olla kipsisaappaassa kesälomaan asti. Eihän Merja millään malttanut odottaa koulun loppumista. Siellä hän muiden mukana hyppäsi kainalosauvojen varassa kipsijalka ilmaa viuhtoen.

Meillä ei lapsena ollut koskaan ns. vapaa-ajan ongelmia. Seppo-veljeni oli varsin hyvä keksimään aina uusia seikkailuleikkejä. Emme me tyttökkään halunneet olla mitään lalläreitä, vaan menimme rohkeasti mukaan poikalau-man, joskus uhkarohkeisiin, metkuihin. Vuoden ympäri jännitystä tarjosi vuolaasti virtaava Iso-oja. Tämä puro virtaa edelleenkin entiseltä kaatopaikalta omakotiasutuksen läpi Mäkkylään päin. Talvisin oli hienoa päästä luistellen parissa minuutissa Paulakosken kaupalta Katri Valan tielle asti. Useimmiten jää oli niin matalalla, että lapset mahtuivat Lintuparventien ja Kottaraisentien alittavista tunneleista – tietysti kontaten luistimet jalassa. Yleensä jää oli ojassa vahvaa. Kerran se kuitenkin petti yllättäen. Onneksi virta ei vinyt seikkailijoita mukanaan, vaan hyisestä vedestä nousi kolme litimärkää, viemäritä löyhkäävää luistelijanalkua. Kiireesti vaan sauna lämpiämään, pesulle ja löylyyn. Ja seuraavana päivänä tietysti jatkettiin samaa touhua, aina jäiden lähtöön asti.

Sadekesinä vesi oli ojassa joskus hyvin korkealla. Kun Lintuvaarassa ei ollut muuta rantaa, piti meidän tietysti

kokeilla itse kyhättyä lauttaa tässä Isossa ojassa. Usein virta veikin sitä jonkun matkaa, kunnes sen miehistö vajosi lilluvaan pohjaan. Paremmin ojassa kulki peltiseppä-isäni tekemä lasten lakkiamme. Se kannatti kuitenkin vain yhden kerrallaan ja oli osattava käyttää keppiäiroja. Mutta joskus sekin kippasi seilaajan haisevaan veteen.

Ns. kuivan maan harjoituksiin kuului ojan yli hyppääminen. Sitä kun koko kesän harjoitteli, oli syksyllä jo melko mestari. Ehkäpä se edesauttoi, kun sitten koulussa voitimme luokkamme pituushyppykisat. Sateen jälkeen ojanpenkereet olivat niljakkaita. Silloin hyppykisa muuttui kurapellehyppelyksi. Oli keksittävä parempi ojanlylytystapa. Seppo-veljeni keksikin oivan keinon: Nikula-tyylillä seipään kanssa se onnistui kastumatta. Tuolloin olivat suuressa huudossa juuri markkinoille tulleet lasikuituseipäät. Lopulta 'seiväshyppykin' alkoi tynpiä. Myös se ikuisiksi mainostettu lasikuituseiväs katkesi. Mutta eipä hätää. Tarzan-kirjojen liaaniköysistä otettiin mallia ja meilläkin oli monta vuotta käytössä 'klenga'. Se oli köysi, joka sidottiin puunlatvaan. Hyvän alkuvauhdin jälkeen klengassa roikkuen pääsi ojan yli, jos vain käsi-voimia riitti. Sitten keksittiin ojan varrella kasvavien puiden latvukset. Kiivettiin vaan puuhun niin korkealle, että latva alkoi uhkaavasti taipua ojan yli ja sieltä heilautus vastarannalle. Tätä samaa Tarzan-tyyliä sitten sovellettiin maastossakin. Maahan koskematta oli siirryttävä puita pitkin mahdollisimman kauas. Mutta tämäkin leikki sai ikävän lopun, kun Tarzan-poika putosi puusta ja sai aivotärähdyksen. Nämä rajut poikien leikit jäivät pakostakin vähäksi aikaa. Mutta sairastuoteellahan oli hyvää aikaa katsella katkenneita puiden latvuksia ja keksiä uusia metkuja!

Tuula Kujala

Trukin laguuni – hylkysukeltajan paratiisi

Trukin laguuni sijaitsee keskellä Tyyntä valtamerä Guamin saarelta noin 1200 km kaakkoon, joka taas on noin 2600 km Tokiosta etelään, siis keskellä ei mitään.

Laguuni on suuren tulivuoren huippu, joka nousee 3 km syvyydestä ja muodostaa ympärysmitaltaan 220 km ja halkaisijaltaan noin 60 km olevan riutan, jonka sisäpuolella on 15 isohkoa saarta ja 240 luotoa. Laguuni kuului 1900-luvun alkuun Espanjalle, joka myi sen Saksalle, joka vuorostaan menetti sen 1. maailmansodan pyörteissä Japanille. Japanin militarisoituessa 30-luvun puolivälissä, armeija kiinnostui laguunista ja alkoi rakentaa sinne suurta sotilastukikohtaa.

Paikallisilla n. 30 000 asukkaalla, alkoi kovat ajat sotilashallinnon ottaessa komennon. Vuoden 1944 alussa amerikkalaiset päättivät eliminoida tukikohdan, koska ilmatiedustelun tuloksena siellä todettiin olevan eri saarilla 4 lentokenttää, suuret polttoainevarastot, uivia telakoita, 16 000 hengen varuskuntakampunki jne. Laguunissa oli sillä hetkellä noin 50 sotalaivaa ja saman verran kauppalaivoja. mm. Japanin suurimmat taistelulaivat *Musashi* ja *Yamato*. Kaikki tämä sai aikaan USA:n suuren laivasto-osaston hyökkäyksen laguunille.

Osastoon kuului mm. 9 lentotukialusta ja kaikenkaikkiaan yli 30 sota-alusta.

Japanilaiset aavistivat hyökkäyksen ja poistivat suurimman osan sotalaivoistaan, mutta kauppa-alukset jatkoivat liikennettä, tuoden lisää sotamateriaalia. Hyökkäys suoritettiin 17.-18.2.1944 ainoastaan lentokoneilla tukialuksilta. Kuudesta päähyökkäyksestä jokainen

oli suurempi kuin Japanin molemmat hyökkäysaallot Pearl Harboriin 1941. 18. päivän iltana kaikki lentokentät olivat lentokelvottomassa kunossa, öljysäiliöt tuhouttu. Japanilaiset olivat menettäneet yli 250 lentokonetta, 6 sotalaivaa ja 36 kauppa-alusta. Hyökkäykset jatkuivat sodan loppuun saakka suurempina ja pienempinä, kunnes Japanin antauduttua sotilaat poistuivat saarelta.

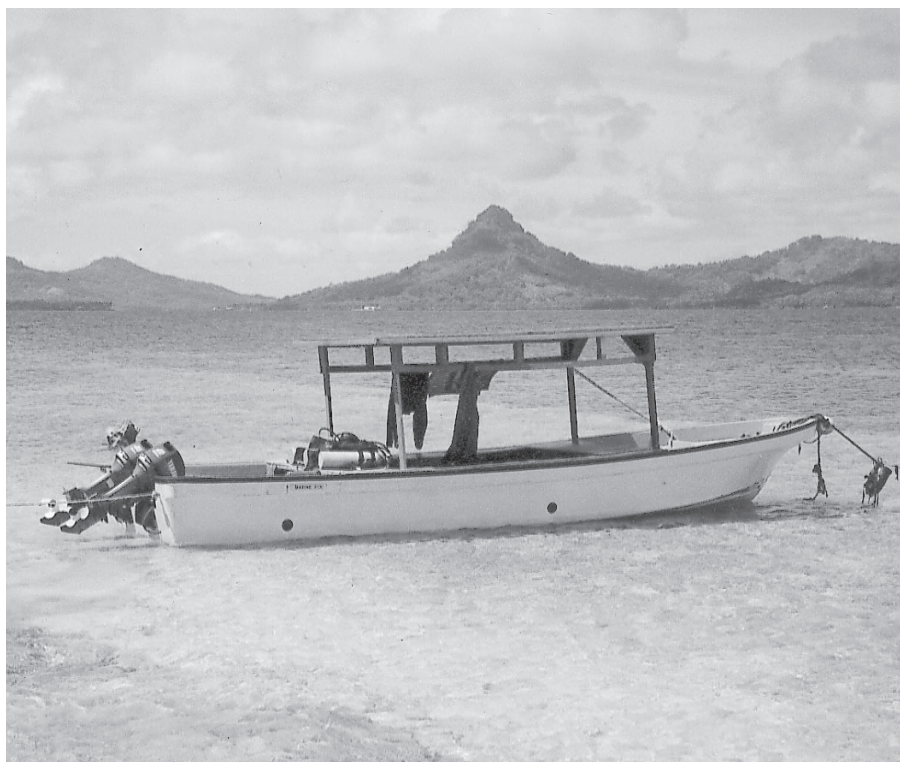
Nykyään laguuni kuuluu itsenäiseen liittovaltioon (Federate States of Micronesia), johon kuuluu useita atolleja. Sukellustoiminta Trukilla alkoi 1969, jolloin *Jacques Cousteau* tuli paikalle ja sukelsi ensimmäisiin löydettyihin aluksiin. Muutamat löytyivät helposti, mastot nousivat pinnan yläpuolelle. Tähän päivään mennessä laivoja on löydetty 38, joista viimeinen *Sapporo Maru* noin vuosi sitten sekä 6 jokseen-

kin ehjää lentokonetta ja lukuisia lentokoneiden osia.

Kävin ensimmäisen kerran Trukilla 1993 ja neljännen kerran tammikuussa 2003. Saarelaiset elelevät aika huolettomina sotaromun ja itse aiheuttamansa jätteen ongelman keskellä. Ei kaatopaikkoja, ei hautausmaita, sähkö nykyään vain pääsaarella. Autonromut ovat pitkin pihvoja ja ihmiset haudataan kotipihoihin. Asunnoiksi kelpaavat jopa puoliksi tuhoutuneet japanilaisten betonirakennukset. Toki uuttakin on rakennettu paljon.

Sukeltaminen on todella nautinnollista. Vesi on ympäri vuoden tasalämpöistä, (28–29°C), ja kirkasta näkyvyys pohjaan saakka jopa 70 metriin. Olosuhteet sallivat sukellukset kaikkiin aluksiin ja lentokoneisiin. Laivat ovat kaikissa mahdollisissa asennoissa, osa lähes ehjinä, osa keula, perä tai keskilaiva räjähtäneinä. Useimmissa ovat lastit sisällä, jotka käsittävät kaikkea mahdollista tavaraa kengänpohjista ja olutpulloista (paljon!) aina hyökkäysvaunuihin saakka. Lähes kaikkiin aluksiin pääsee hyvien oppaiden johdolla sisään ruumiin ja konehuoneisiin, jotka ovat erittäin mielenkiintoisia. Ihmisluihinkin törmää silloin tällöin. Tammikuun matkalla kävimme 28:ssa laivassa ja koska laivat ovat suuria – mm. 150 metriä pitkiä tankkereita ja entisiä matkustaja-aluksia – näkemistä riittää. Muille kuin sukeltajille Truk tarjoaa vain lämmintä trooppista ilmastoja, kauniita maisemia ja uimista. Hotelleja on muutama, joista yksi neljän tähden *Blue Lagoon Resort*, mutta ei tenniskenttiä, ei golfratoja, eikä kuntosaleja. Trukin laguuni tunnetaan nykyään myös nimellä Chuuk Lagoon. Jos jollakin riittää mielenkiintoa, Googlen hakukoneella löytyy paljon tietoa Trukista, sotatoimista ja hylyistä. Allekirjoittaneen yhteystiedot löytyvät edellisistä Lintusista hallituksen jäsenten joukosta, jos tulee mieleen jotain kysyttävää.

Vene, jolla sukellusretket tehtiin.

Näkymä hotellin terassilta Moen saarella.

Matti Nurminen

Rautatien rakentaminen ja pysäkki Leppävaaran kohdalla toi viime vuosisadan alussa paikkakunnalle asukkaita. Venäläiset rakensivat taloja, joista he luopui-vat, kun Suomi itsenäistyi. Tällainen venäläisten rakentama tönö oli kotitaloni nykyisessä Lintuvaarassa Punatulkunttiellä eli silloisessa Harakassa. Talo purettiin 1980-luvun lopulla. Tönön asukkaiksi ilmaantui nuoripari vuonna 1929, joka haaveili suurperheestä. Niin pariskunnalle kävikin.

Sisarteni kiiltokuvat

Leppävaaran kotitalostani minulla on muistoni ja yksi tavara. Omituista kyllä, suuresta talosta ja yli viidenkymmenen vuoden elämästäni, kotitalosta ei ole nykyiseen asuinpaikkaani tullut muuta. Lapsuuden tavarat ovat kadonneet. Lähdin kotitalostani seitsenvuotiaana ja täytin muuton aikana kahdeksan vuotta. Silloisista tavaroista voisi tietysti olla muistona nukke tai nalle. Ilmeisesti suvussamme oli niin paljon lapsia,

että lelut kierrätettiin. Jos jotain olisi säilynyt, ne muuttuivat sahanpuruksi, kun en pitänyt niistä parempaa huolta. En niitä haikaile, en ole niitä tarvinnut. Siksi niitä ei ole.

Mutta mikä on se yksi, joka on säilynyt? Se on sisarteni kiiltokuvakirja. Vanhin sisareni, Heli, ei ollut yhtä paljon sen kanssa tekemisissä kuin keskimäinen sisareni, Anneli, ja nuorin sisareni, Liisa. He syntyivät ennen sotaa vuosina 1926, 1928 ja 1930. Heillä on sota-ajan kiiltokuvia. Ne on liimattu perunalla. Sillä tuli yhtä hyvin pysyviä kuin nykyään liimalla.

Kiiltokuvat ovat suuressa A-nelosta korkeammassa ja leveämmässä kirjassa. Ensimmäisellä sivulla on suuri ja korea joulupukki, jonka kädessä on pieni kuusi, kainalossa suuri piparkakku ja taskussa toinen sydämenmuotoinen piparkakku. Lahjapussi roikkuu vyötäisille kiinnitetyssä narussa. Siellä on omenia ja käärejä. Pukilla on punainen takki ja lakki, joiden reunoissa on ruskea karvasomiste. Hänellä on mustat talvisaappaat ja harmaat nahkakäsineet. Pukilla on valkoinen parta ja viikset. Ensimmäisellä sivulla on omistuskirjoitus. "Liisan ja Katrin yhteinen kirja. Katrin perintökirja." Kiiltokuvien määräksi on merkitty 336.

Kiiltokuvat ovat iki-ihania. On enkeleitä, satuhahmoja, eläimiä, lapsia, joulukynttilöitä, kukkia ja prinsessoja. Mitä ikinä voisi kuvitella! Yksi kuva on lehtileike. Sen Anneli on leikannut sanomalehdestä. Äiti seitsemän lapsen kanssa.

Niistä kolme ovat tyttöjä ja kolme poikia. Seitsemäs lapsi on vauva ja äitinsä sylissä. Kaikilla on nauravat suut ja iloiset ilmeet. Anneli hoiti paljon lapsia, siinä oli hänen ihanteensa. Kaikki sisareni menivät varhain naimisiin.

Sisareni ovat olleet jalomielisiä, kun ovat lahjoittaneet kiiltokuvakirjan minulle. Olen omasta puolestani säilyttänyt sitä hyvin. En ole kadottanut siitä kuvia. Sen sijaan olen kuulemma seitsenvuotiaana mennyt naapuriin ja palatessani pitänyt kiiltokuvia kainalossa. Kiiltokuvat olivat pudonneet tielle. Siitä sain moitteita. Sen muistan.

Olen vielä aikuisena katsellut kiiltokuvakirjaa ja ottanut sieltä joululehtiin kopiokuvia, enkeleitä, tonttuja, kynttilöitä. Joulutonttu, jolla on puurolautanen sylissä, on hellyttävä joulutervehdys. Kuinka sota-aikana onkin osattu tehdä niin kauniita kuvia, jää ihmetyttämään.

Katri Sarmavuori

Katri Sarmavuori on Espoon kirjailijoiden puheenjohtaja ja ammatiltaan professori. Hän on kirjoittanut kotitalostaan neljä runoa kokoelmassaan Ihmettelyä, elämää, työtä (Fenix 1999). Hänen äitinsä, Leppävaarassa opettajana ollut Immi Meriö julkaisi runsaasti runoja Espoon Sanomissa 1960-luvulla.

Prof. Sarmavuori on kiinnostunut lintuvärläisten muistoista osana Espoon kaupungin projektia. Ota yhteyttä email: katsar@utu.fi

Maailman mietteitä

Maailmassa tapahtuu kauheita asioita. Soditaan, pommitetaan, vallataan kyliä ja kaupunkoja. Pieni ihminen ei voi ymmärtää, mistä kaikki viha ja kauhu saa alkunsa. Niitä mieltiköön suurten valtioiden suuret johtajat suurilla aivoillaan ja kirjoitelkoot mietelmänsä suuriin lehtiin.

Pienen ihmisen pienille aivoille löytyy kyllä miettimistä pienemmistä asioista, joista voi kirjoitella pieneen lehteen. Sauvakävelyllä kikkutellessani ja ihastellessani taas heräävää luontoa sattui silmäni ilmiöitä, jotka toivat mieleeni lähestyvät siivoustalkoot. Leskenlehdeksi luulemani keltainen pilkahdus pensasaidan juurella olikin Trip-purkki ja vieressä kukersi Dumble-pussi. Hymähdin siinä itsekseni, että niinpä niin, ensin pyyhitään pyllyt ja piimäparrat ja kerätään lelut ja muutaman vuoden päästä siivotaan sitten pensaanaluset. Sitä se on lasten huolto ja kasvatus. Jos siinä ei ole oikein onnistunut, joutuu hetken kuluttua poimimaan kaljapurkkeja ja tupakka-askeja ojista ja pientareilta toukokuuisena talkooiltana.

Minkälainen on ihmisestä kasvanut? Minkälainen ihminen heittää tyhjän tupakkiaskin kotikonnun kamaralle? No, hän on lain mukaan ainakin viisitoistavuotias. Hän polttaa valkoista Marlboroja ja sinistä LM:ää, sillä eihän näitä henkilöitä voi olla useita näin valistuneella paikkakunnalla. Hän ei ole vielä kahdeksaatoista, koska ei omista vielä ajokorttia ja kulkee näin ollen jalkaisin tienlaitaa. Luultavasti hän on miespuolinen, koska naispuolisilla kulkijoilla on aina käsilaukkuja ja kaupakasseja kädet täynnä, ettei niitä riitä enää tupakan sytyttelyyn. Hän on melko varmasti sen ihmisen serkku, joka ei korjaa suurenkaan koiransa jätöksiä, tipahtelivatpa ne kuinka keskele kävelytieltä tahansa. Tietenkin he voivat olla myös yksi ja sama henkilö. Jos henkilömme on tämä koiranulkoiluttaja, on hänellä mitä ilmeisimmin vain yksi koira, eikä kovin iso eikä tempoi-

leva, sillä tulen kanssa askarteleminen on sen verran tarkkaa hommaa, ettei se siedä äkkinäisiä nykäisyjä. Toisaalta, voihan hän olla vieraspaikkakuntalainenkin, joka on pistäytynyt tienoitamme tarkastelemaan. Ehkä hän on ihastellut leveitä, hyvinhoidettuja jalkakäytäviämme, turvallisia risteys- siämme, suoria, leveitä, tasaisia teitä ja katujaamme, jotka pidetään talvellakin mallikelpoisessa kunnossa. Hän on varmaan haltioituneena pannut merkille lukuisat, valoisat, siistit pysäkkikatokset ja tasaisin välein rullaavan julkisen liikenteemme. Kateellisena kaikesta näkemästään hän on ihan vain tämän idyllin särkeäkseen kylvänyt tyhjiä tupakkilootia paratiisimme pientareille.

nimim.

Moraalifilosohvi

LAKU & OLIVER

Kannanotto Kehä II:n jatkon linjauksesta

Kehä II:n jatkon Ympäristövaikutusten arviointi on nyt saatu valmiiksi. Arvioinnin tuloksena suunta-vaihtoehto, joka olisi mennyt Äijänsuon ja Hämeenvaaran ohi suoraan Kehä III:lle hyljättiin toteuttamis-kelvottomana. Ennen lopullisia rakentamispäätöksiä Lintuvaaran Omakotiyhdistys haluaa selvittää asukkaiden mielipiteen Kehä II:n jatkamisesta. Omakotiyhdistys on muistutuksessaan kannattanut A-vaihtoehtoa.

Jäljellä on aikaisemmista vaihtoehtoista seuraavat:

A. Vaihtoehto 0+,

jossa jatkoa ei rakenneta lainkaan, vaan parannetaan olemassa olevia tieverkostoja (esim. Vanha Turuntie, Kolkekannaksentie, Pitkäjärventie ja Lähderannantie).

B. Vaihtoehto Kehä II Turuntieltä Hämeenlinnanväylälle,

jossa linjaus kulkisi Karakalliosta Lintavaaraan Vihdintien kautta aina Hämeenlinnanväylälle Lintuvaaran ja Hämevaaran välistä tunnelissa.

C. Vaihtoehto Kehä II Turuntieltä Vihdintielle,

jossa tie kulkisi Lintuvaaran ja Hämevaaran välistä Pohjois-Lintuvaaran alitse tunnelissa.

Lintavaaran Oky toivoo Teidän asukkaiden kannanottoa siihen, mikä on mielipiteenne näihin eri vaihtoehtoihin. Myös uudet muut ideat ovat tervetulleita. Palauttakaa kannanottonne Piken kioskille viimeistään 31.5.03 mennessä. Kannanottojenne perusteella Omakotiyhdistys muotoilee viranomaisille suunnatut Kehä II -lausuntonsa.

Mielestäni vaihtoehto A ☐ B ☐ C ☐ muu ☐ on paras.

Perustelut:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Espoossa/.....2003

Toivomme, että voitte ilmoittaa ainakin tien missä asutte

Nimi:

Osoite:

.....

Pihakilpailut

Leppävaaran suuralueella v. 2003

Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto järjestää yhdessä Espoon kaupungin kanssa vuoden 2003 pihakilpailut Leppävaaran suuralueella. Kilpailuun voivat osallistua alueen asukkaat sekä alueella toimivat yritysten ja julkisten rakennusten pihat.

Kilpailusarjat ovat:

1. Omakotitalot ja paritalot
a) paras perinteinen piha
b) paras uusi piha	2. Rivitalo- ja pienkerrostalot
a) yksittäiset asuntopihat
b) yksittäiset asuntopihat yhteisalueineen kokonaisuutena
	3. Kerrostalopihat
	4. Yritysten ja varasto- ja teollisuusalueiden pihat sekä julkisten rakennusten pihat

Kilpailu perustuu ilmoittautumiseen. Ilmoittaja voi olla pihan omistaja itse tai joku muu, esim. naapuri. Ilmoittautumiset kilpailuun tehdään joko kirjallisesti tai puhelimitse 23.5.2003 mennessä Espoon Kaupunginosayhdistysten Liittoon os. Parkvillanpolku 4 02600 ESPOO

Tiedusteluihin vastaa Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto ry:n järjestösihteeri Raimo Kukko, puh. toimisto 505 0085, koti 8881 775.

Kilpailusarjojen parhaat palkitaan mm. palkintopihalaatoin. Muita palkintoja jaetaan tuomariston harkinnan mukaan.

.....(leikkaa irti).....

Ilmoittautuminen vuoden 2003 pihakilpailuun

Ilmoittajan nimi ja puh.

Pihan omistajan nimi ja puh.

Pihan osoite:

Postinumero ja postitoimipaikka:

Sarja, johon piha kuuluu (ympäröi, jos on tiedossa)

1. Omakotitalot ja paritalot
a) paras perinteinen piha
b) paras uusi piha | 2. Rivitalo- ja pienkerrostalot
a) yksittäiset asuntopihat
b) yksittäiset asuntopihat yhteisalueineen | 3. Kerrostalopihat
4. Yritysten ja julkisten rakennusten pihat |
|---|---|---|

Palauta ilmoittautuminen 23.5.2003 mennessä osoitteella:
Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto, Parkvillanpolku 4 02600 ESPOO

Espoossa/..... 2003

Tavallista

Parempi

Ruokakauppa

K K K
SUPERMARKET

YKKÖS
halli

K-YKKÖSHALLI
MYYRMÄKI
LIESITORI 1
P: 530 8550

K K K
SUPERMARKET

WWW.KAUPPAAN
KOTIINKULJETUS
UUTUDET
TARJOUKSET
KAUPAN OSASTOT
PALVELUPISTEET
NEUVONTA
PALAUTE

P L U S S A

K-NETTI.COM
K-RYHMÄ

KAUPPAALUOKAT:

LANSI-VANTAA 01600-01760
ITÄ-VANTAA 01200-01530
KLAUKKALA 01800-01820
HELSINKI 00590-00440
ESPOO 02600,02610,
-620,-630,-660,-680,-710,
-720,-730,-920,-940,-970.
KAUNIAINEN 02700

PIRKKA

WWW.SUPERMARKET.FI

YHTEISTYÖKUMPPANIT

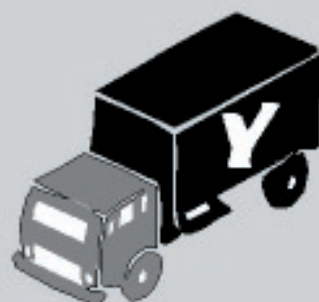
UUTUDET

MYYMÄLÄMME
ON AVOINNA:
ARKISIN 9 - 21,
LAUANTAISIN
8-18 !

Tervetuloa Ykköshallin Netti-kauppaan !

Avoinna
24 tuntia/vrk

Ykköshallin Netti-kauppa on avoinna 24 tuntia vuorokaudessa. Näppäile vain **www.ykkoshalli.fi** ja voit kätevästi tilata tarvitsemasi tuotteet meidän toimittamana, suoraan kotiisi, työpaikallesi tai vaikka työpaikkasi keittiöön. Lisäksi toimitamme päiväkodeille ja vanhusten palvelutaloihin. Lisätietoja myymälässämme antaa Marko Sundell
puh: 530 855 35

Anne ja Harri Sihvonon
Kauppiaspari

OTKOTTE PALVELUUTIN

Valitse palvelu

P L U S S A

